

Min barndomsgade Nibevej år 1950

Skrevet af Gregers Gregersen, sommeren 2024

Fotos fra Lokalhistorisk Arkivs samling og fra Kgl. Biblioteks samling

Stadion 1956, Øster Hornum i baggrunden

En lille fortælling om barndommens gade, som jeg husker det med mit barndomssind.

Byen begyndte ved Nibevej 158.

Venstre side af vejen var stadion, som begyndte ved fodboldbanens sydlige mål.

Nibevej 150

Vi tager turen, som husene er i dag. Det var Johannes Jørgensen, der byggede det omkring 1955. Han var ansat ved muremester Anders Jørgensen. Hans kone Anna havde i en del år rulleforretning. En kort overgang var Johannes slagter.

Nibevej 152

Huset blev bygget omkring 1954 og blev byens lægehus.

Der bygges tandklinik 1971

Nibevej 156

Det blev bygget cirka 1952, og det var byens dyrlæge, og han hed Juul Andersen og havde praksis i mange år indtil omkring 1963. Han solgte sin praksis til Robert Mose. Robert Mose havde praksis, og samtidig havde han også en assistent. Senere fik hans kone Lissi Mose tandklinik i kælderen. Nogle år senere byggede de en fin tandklinik.

Nibevej 150 152 og 156 var marker, som senere blev et par kolonihaver, inden de blev solgt til byggegrunde. Jeg mener, det var med mejeribestyrer Christensen, der solgte sin have til dyrlæge Andersen. Da dyrlæge Juul Andersen flyttede ind, kom doktor Nielsen til byen, nemlig i dyrlægens gamle hus på Estrupvej 5, hvor han så senere flyttede til Nibevej 152

Nibevej 158, foto Kgl. Bibliotek 1959

Nibevej 158

Så kom byens første hus på Nibevej, det var muremester Jacob Thrysøes. Som lille dreng kan jeg huske, han havde en motorcykel med sidevogn, som kunne fragte mindre ting på. Jeg kom til at gå i klasse med hans ene dreng, der hed Flemming.

Nibevej 158 B

Dette hus blev bygget ca. 1987 på jorden, som var købt af dyrlæge Moses baghave.

På venstre side af Nibevej fra venstre: Kommunekontoret under opførelse og nr. 163 under opførelse.

På højre side af Nibevej fra venstre: Bageriet, Christen Moos's gård, Gartner Simonsens hus og endelig Nibevej 160 yderst til højre.

Foto: Kgl. Bibliotek 1946

Nibevej 160

Det mener jeg var ældre mennesker, og der var en lille lejlighed ovenpå.

Nibevej 162

Gartner Simonsen havde gartneri og samtidig lidt hønseri, og hans kone underviste i kjolesyning. Lige overfor nummer 162 blev det første klubhus bygget 1954. Senere blev det overtaget af FDF, som senere udvidede.

Nibevej 163

Det var Anders Wæver, som havde boet nummer 164. På 1. sal boede byens sygeplejerske.

Nibevej 164

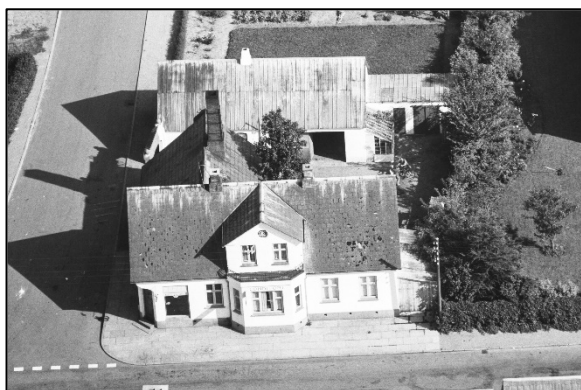
Chresten Moos's gård, som vi sagde. Det var en almindelig bondegård med køer og grise, men midt i april 1966 brændte kostald og lade og lidt af hestestalden. Moos byggede kun til søer og fedesvin. Der gik cirka 15 år, så blev besætningen solgt, og husene stod tomme til februar 1985, hvor Lis Gregersen, Sigsgaard Design, købte alle bygninger og fortsatte sin virksomhed til 1996. Der var helt op til 18 ansatte.

Kommunekontoret, foto 1973

Nibevej 167

Kommunekontor for Øster Hornum sogn. Hans kone Birthe var organist i kirken over 40 år, og samtidig underviste hun i klaver-spil.

Bageriet, foto Kgl. Bibliotek 1959

Estrupvej 2

Det næste hus har vejnummer til Estrupvej, men det har altid hørt til Nibevej. Det var byens bager, i daglig tale bager Andersen. Der var samtidig konditori. Omkring 1956 fik bageren fjernsyn, så kunne man købe en sodavand og sidde og se fjernsyn eller Otto Leisner en lørdag aften, som hed TV i Tivoli.

Hans bagersvend Niels Christian var træner i fodbold. På plankeværket til bagerens bagård sad idrætsforeningen kasse til holdopstillinger for alle fodboldhold. Det var om onsdagen, de blev sat op, så kunne man hurtigt komme fra skole og hen og se, om man var på holdet.

Dalbo med andelsvaskeriet i forgrunden, foto Kgl. Bibliotek 1959

Nibevej 169

Huset hed Dalbo. Ejeren Niels Andersen solgte flaskegas. Senere blev huset købt af Else Buus. Hun oprettede rulleforretning i kælderen, som senere blev solgt til Anna Jørgensen Nibevej 150.

Nibevej 169 A

Det var byens andelsvaskeri, min kone Lis vaskede få gange i vinteren 1967.

Haases Gård; Nibevej 172 anes over lagerets tag, foto Kgl. Bibliotek 1959

Haases Gård

Det var byens foderstofforretning, som ejedes af Otto Haase. Han solgte korn, kraftfoder, brændsel, kunstgødning, sprøjtemidler og udkørsel med flydende ammoniak. Modtog korn til tørring og om vinteren oprensning af korn, så det kunne bruges som sædekorn. Senere flyttede han til Tingager, hvor der har været KFK, og nu ejer en landmand bygningerne til kornopbevaring.

Forsamlingshus og Nibevej 173, foto Kgl. Bibliotek 1959

Nibevej 173

Det var murermester Anders Jørgensen. Han startede også produktion af Fundablokke, som blev brugt til sokler. Han byggede også min fars kostald på Sigsgaard i 1954. Senere købte han jord på Estrupvej, hvor han fortsatte med murerblokke og andre ting til murerhåndværk, i daglig tale cementstøberi, som blev drevet af hans svigersøn Herluf Engemann. Udhuset med garagen havde en lejlighed ovenover, som blev kaldt Duesla-

get, der boede Lis og jeg i 14 måneder, inden vi overtog Sigsgaard. Senere købte han industrigrunden på Estrupvej.

Nibevej 172

Vognmand Sørensen, som kørte med vores grise til slagteriet, da vi leverede til Nørresundby og kreaturerne både til Aalborg kvægtorv og slagteri. Senere overtog sønnen Børge vognmandsforretningen. Når Børge havde læsset grisene af og vasket bilen, havde han foderstof fra Hedegaard i Nørresundby med retur til Otto Haase.

Nibevej 178, Nibevej 176 og yderst til højre Nibevej 174, foto Kgl. Bibliotek 1959

Robert Rasmussen og et par snedkersvende, foto ca. 1955

Forsamlingshuset med sparakassen, foto ca. 1978

Nibevej 174

Boede et par ældre mennesker. Manden hed Julius og boede sammen med sin søster.

Nibevej 176

Ældre mennesker, som jeg ikke husker, men senere kom byens kogekone Sine Dahl til at bo i huset.

Nibevej 178

Cykelhandler Anton Granat. Han havde værksted på Nibevej overfor købmand Jørgen Nibevej 194. Det var dejligt at få cyklen pumpet efter skoletid.

Han havde en dreng, der hed John Granat, som jeg gik i klasse med.

Nibevej 179

Tømrermester Robert Rasmussen var den ene af byens to tømrermestre. Han havde som regel to lærlinge, så der var mange svende i hans forretning.

Nibevej 177

Øster Hornum forsamlingshus. Der hvor det ligger, lå Sigsgaard, Nibevej 142, indtil udflytningen i attenhundredtallet. Derefter lå grunden tom til cirka 1900, da der blev bygget nyt forsamlingshus. Det er meget flot og velholdt. Vi har holdt alle vores fester der. I 1950 var der kun den lille sal, som vi siger, den store blev bygget først i 50'erne. Da jeg var dreng, var der biograf cirka en gang om måneden. Klokkeren 19.00 en film, som vi børn gerne måtte se. Klokkeren 21.00 var der film for de voksne. Der var også en sparekasse i bygningen. Byens gamle borgmester

En flok børn på en stor kælk foran Tatol, foto ca. 1950

Peter E. Kvist oprettede ved sin død en fond, som støtter forsamlingshuset rigtig meget.

Nibevej 180

Byens Tatol, som havde det meste af, hvad kvinder manglede. Desuden havde de også salg af tipskuponer. Senere blev det solgt, og der blev en bodega på stedet. Nu er det en af byens frisører, der har salon.

Fra venstre Nibevej 181, 183 og 185, foto ca. 1970

Nibevej 181

Der boede en ældre dame Clara Rønn, der var så god plads, så der var også en lille lejlighed.

Nibevej 183

I dette lille hus boede både en skrædder, som hed Vællesen, jeg kan huske, at når vi gik forbi vinduet, sad han på bordet i skrædderstilling og syede. Senere flyttede Christian Post og Lisette ind, og på et tidspunkt blev det posthus, som havde Lisette som postmester i mange år.

Nibevej 185

Centralen havde til huse i dette hus. Lis har også arbejdet der. Der sad hun, da der var ildebrand på Nibevej 164. Der var også en telefon, man kunne låne og så betale bagefter.

Samtidig var det også malerforretning, da en af sønnerne var maler som sin far. Der var en datter, der hed Bitten, hun gik også i min klasse

Anton Lassen tanker benzin foran sit hus – det skete, at tanken blev ramt af en for hurtig bil, foto ca. 1970

Nibevej 182

Blev beboet af Anton Lassen, som havde Varehuset, indtil sønnen Arne overtog det. Anton lavede træsko fra bunden.

Min far brugte nummer 49, så han kunne ikke få færdige træsko, men det kunne Anton Lassen klare, og de var med jernringe.

Øster Hornum Varehus, foto 1949

Nibevej 184

Øster Hornum Varehus havde rigtig mange ting: Tøjhabitter i normale størrelser. Jeg har aldrig kunnet få noget, der passede mig, men ellers havde de undertøj, skjorter og sokker.

Samtidig havde de benzinstander; også benzin til knallerter, og legetøj var også at finde i butikken

Georg Jensens slagterbutik, foto ca. 1955

Nibevej 187

Her var byen slagter Georg Jensen og hans kone Johanne. Han slagtede selv dyr, der så endte i kølerummet, og pålæg blev også lavet i butikken. Det var en sand lykke, når engang imellem, vi blev sendt til slagteren for at købe for 2 kr. afskåret pålæg. Da Lis og jeg flyttede til byen, blev det meget brugt, når folk havde nabogæster at starte med et par stykker smørrebrød, og senere var der som regel lagkage og kaffe. Lis stod for smørrebrødet. Det var en stor succes, et stykke kostede 2 kr. Nytårsaften 1967 smurte de smørrebrød i lange baner. De begyndte først da Georg lukkede butikken klokken 14.00, og klokken 20.30 var de færdige med at smøre 500 stykker smørrebrød, men der var så koldt, at de måtte tage smørrebrødet ind i det private køkken, ellers frøs salaten.

Slagterbutik, nu Diner Transportable, og Brugsen, foto 1980

Nibevej 189

Det var Brugsen som startede 1889. Den brugs der er nu, blev bygget først i 60'erne. Uddeleren var den navnkundige Kjøbsted.

Fra højre håndkøbsudsalg, derefter mejeriet, foto 1980

Nibevej 186

Det var et håndkøbsudsalg og indlevering af pakker til posten. I kælderen sad skomager Iversen og reparerede sko. Det var især, når der blev hul i bunden, der skulle nye såler til. Derudover var han ferm til at reparere vores håndbolde og fodbolde, når de gik op i syningerne eller skulle lappes. Desuden var der en ishytte. Is var noget, man kun kunne købe om sommeren her i byen.

Mejeribestyrer Christensens friske drenge med en feriepig, foto ca. 1950

Nibevej 188

Her boede mejeribestyreren mejeribestyrer Christensen. Der var fire friske drenge, og jeg gik i klasse med Kjeld, som var den ældste.

Nibevej 190

Øster Hornum Andelsmejeri var på Nibevej 190. Det var et ganske almindeligt mejeri. Mælken kom i spande, blev tømt og indvejet. Landmanden fik så både skummetmælk og syret mælk retur til svin og kalve, og der kunne også godt komme 3-4 liter kærnemælk med smørklatter i. Der blev nemlig også kærnet smør på mejeriet. Det blev sendt fra mejeriet i dritler, som var lavet af træ.

Når mejeriet var færdigt med mælken, og der var gjort rent, kunne man bruge damp til at koge kartofler. Man borede et hul i bagsmækken på vognen, og dækkede den til, så dampen blev i læsset.

Det gamle mejeri var efterhånden slidt, så der blev bygget et nyt i 1962-63. Der blev installeret et transportbånd til spande, samtidig blev der bygget et stort kogeriet til kartofler nede bag ved mejeriet.

Andelsmejeriet, foto 1958

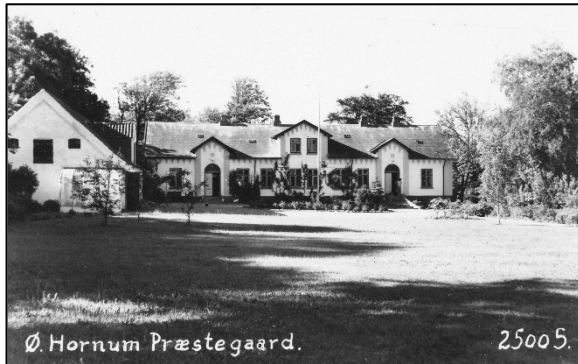
Kogeriet bestod af 3 store kedler, der kunne tage 10 tønner hver. Det passede fint til en gummivogn, der cirka kunne rumme 20 tønner, som passede til to. Kartofflerne blev væltet ned i en grav. De var nemme at læsse af, for vognen stod meget på skrå, så rigtig mange kunne selv trille af. De blev vasket og med elevator kørt op i kedlerne. Når kartoflerne så var kogt, kom de igennem en moser, som var det rent kartoffelmos, der kom i vognen retur hjem til landmanden.

I hjørnet af mejeriet, over mod skomageren, var der mejeriudsalg. På det tidspunkt kunne gravide få mærker udleveret, så de kunne hente mælk. Så var det ingen hemmelighed mere, hvem der ventede småfolk.

Kartoffelkogeriet, foto 1957

Omkring 1970 kom tankbilen. En del mælk blev kørt til Akafa i Svenstrup. Mejeriet blev lukket i 1979.

Præstegården, foto ca. 1955

Nibevej 191

Præstegården var et meget flot bygningsværk, men meget dyrt at opvarme, så midt i 1963 blev der bygget den præstebolig, vi kender i dag. Der var også en lille sø i haven, som vi kaldte Præstedammen. Der var så mange vælde, så der kom aldrig så meget is på den, så man kunne skøjte, det kunne man på den, der lå på den anden side af vejen, nemlig Bydammen.

Nibevej 193

Lille gult hus med en ældre dame, der hed Louise, som var syerske, og så vidt jeg husker, var der en ældre mand som lejer, der hed Forsigtig-Magnus.

Fra venstre købmand Jørgensens butik, frisørsalonen og mejeriets garage; i forgrunden anes Louises hus, foto Kgl. Bibliotek 1955

Nibevej 192

Her boede byens dame- og herrefrisører Ellen og Edvard Stenild Andersen. Edvard blev aldrig kaldt andet end barberen. De havde frisørsalon i cirka 60 år. Barberen havde en travhest, der hed til Tenora. Jeg kan huske, når vi kom hjem fra skole om mandagen, så var det første, vi skulle se i avisen, om Tenora havde vundet på travbanelen. Det skete, så var vi børn lidt stolte over, at byen havde en travhest, som havde vundet. Ellen og Edvard var en stor hjælp, når der var dilettant i byen. Ellen indstuderede, og Evald lagde sminke. Den gang var der dilettant tre gange om året: Nemlig idrætsforeningen, borgerforeningen og husmandsforeningen. Der var generalprøve torsdag for børn og de ældre. Fredag forestilling for de lidt ældre og lørdag for den yngre generation. Alle tre aftener var der dans bagefter. Det kunne samle omkring 200 de sidste to aftener.

Senere kom Edward til at være muldvarpejæger. Han kørte med dem længe i bilen, så så det jo ud til, at han fangede mange. Han elskede at udfylde tipskuponer. Engang vandt han en stor præmie, ingen vidste, hvor meget, men som 80-årige købte de sommerhus. Som ejendoms-mægleren havde sagt: Med den alder plejede folk at sælge – ikke købe.

Nibevej 194

Det var en købmandsbutik ejet af Emmy og Emil Jørgensen. Det var med alle almindelige dagligvarer til husholdning, samt enkelte ting man skulle bruge på landet. Nogle betalte købmanden med æggepenge. Han tog også imod æg. På mange gårde havde de et lille hønsehold. Købmanden fik også en benzinstander.

Jørgensens butik, derefter kommunehuset under nedbrydning og "Solgården" i midten

Overfor købmandsbutikken lå en gammel barak, som indeholdt byens cykelsmed. Det

var Anton Granat, alle havde jo cykel, så der var nok at lave for Anton. Der var vi tit omkring efter skole for at få pumpet cyklerne.

Kommunehuset, foto 1964

Nibevej 196

På det tidspunkt lå der det, man kaldte Kommunehuset. Det var kommunens. Man betalte husleje, men nogle af lejerne byggede senere hus i byen. Der var jo ikke mange lejligheder dengang.

Da så vejen skulle rettes ud mod Nibe, blev huset sløjftet, og Henry Dollerup byggede huset bagved.

Johan og Thomas Madsens gård, foto Kgl. Bibliotek 1954

Nihøjevej 2

Gården i svinget havde adresse Nihøjevej. Den gamle Nibevej gik vestom gården, hvor der var et grimt sving. Gården til venstre ejedes af Thomas Madsen. Det røde hus længere fremme var vognmand Hans Bech. Det næste røde lille hus var en Mølgaard, og det sidste hus blev bygget af en natvægter, de havde en pige, Betty, som gik i min klasse.

Anders Ølands gård, foto Kgl. Bibliotek 1946

Men tilbage til gården i svinget. Ham, der ejede det i 1950 hed Anders Øland. Han solgte jorden, hvor skolen blev bygget i 1955. Omkring den tid blev den solgt til Marius Simonsen, som senere solgte hele Søndervænget fra. Inden da havde han solgt jord til Herluf Ingemann, som lavede blokke til byggeri og solgte varer til byggeri. Da det blev sløjftet, og nybyggeriet skulle have et navn, blev det til den gamle ejers navn nemlig Ølandsparken. Det var Harry Winther, der foreslog navnet. Cirka midt i 1980'erne

blev gården solgt, og der kom et solarium, som folk kunne benytte. Så i folkemunde hed den kun Solgården.

Det var så noget af det, jeg kan huske fra min barndomsgade Nibevej cirka 1950.

Der kunne sikkert skrives meget mere, hvis man søgte på hver familie.

Jeg har lovet, at jeg tager resten af byen næste år.

Stor hilsen fra Gregers Gregersen.